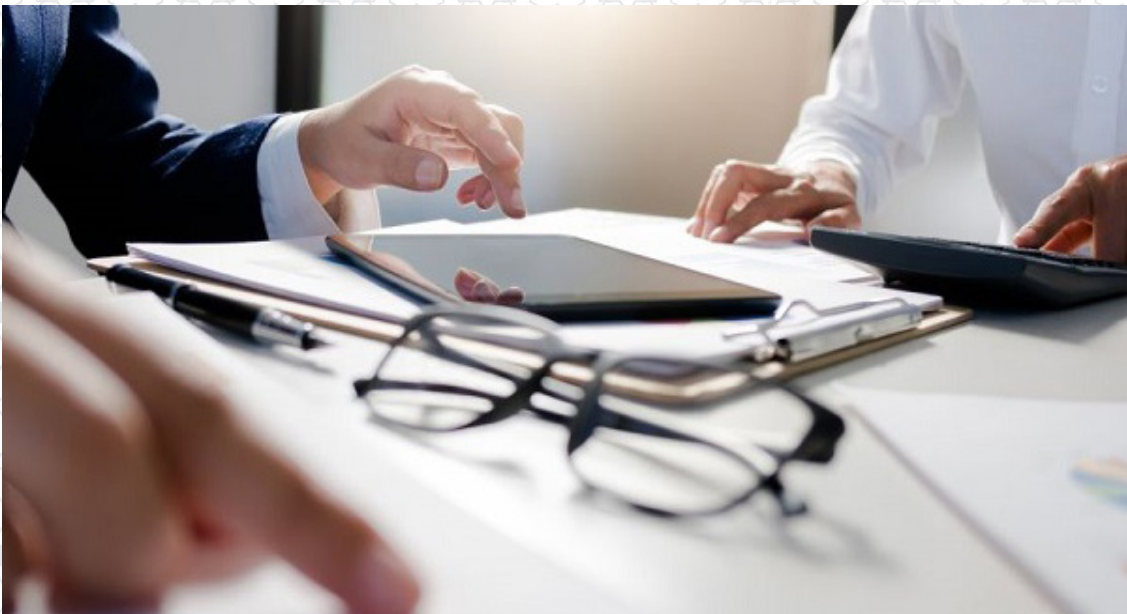

پیشنویس قانون « ثبت اشخاص حقوقی » (اصلاح قانون ثبت شرکت‌ها)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تاریخ انتشار:

۱۴۰۴/۲/۶

شماره مسلسل: ۲۰۶۵۱

کد موضوعی: ۲۴۰

مرکز پژوهش‌های
مجلس شورای اسلامی

عنوان گزارش:

پیش‌نویس قانون «ثبت اشخاص حقوقی» (اصلاح قانون ثبت شرکت‌ها)

نوع گزارش: پیش‌نویس قانونی ■ طرح/لایحه □ راهبردی □ نظارتی □

نام دفتر:

مطالعات حقوقی (گروه حقوق تجارت)

تهیه و تدوین کنندگان:

ابوالفضل قوی‌البنیه، محمد شکوری

مدیر مطالعه:

محمد شکوری

ناظران علمی:

احمد حکیم‌جوادی، جلیل محبی

گرافیک و صفحه‌آرایی:

نرجس امیراحمدی

ویراستار ادبی:

زهرة عطاردی

واژه‌های کلیدی:

۱. ثبت شرکت

۲. تجارت

۳. شخص حقوقی

تاریخ شروع مطالعه:

۱۴۰۳/۵/۱

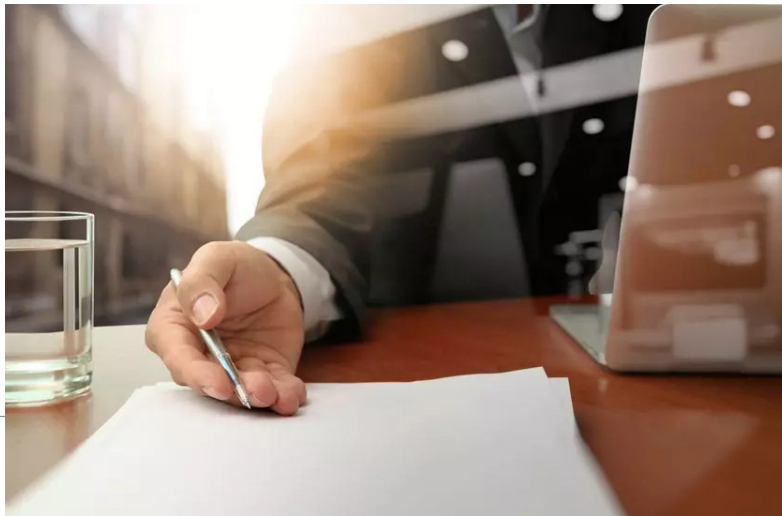
دفتر مطالعات آموزش و فرهنگ

فهرست مطالب

چکیده.....	۶
خلاصه مدیریتی.....	۷
۱. مقدمه.....	۸
۲. پیشینه.....	۸
۲-۱. سوابق تقنینی به همراه آسیب شناسی.....	۸
۳. پیش نویس اصلاح قانون ثبت شرکت ها.....	۹
منابع و مأخذ.....	۱۲

فهرست جداول

جدول تحلیل پیشینه تقنینی.....	۸
-------------------------------	---

پیش‌نویس قانون «ثبت اشخاص حقوقی» (اصلاح قانون ثبت شرکت‌ها)

چکیده

در خصوص موضوع ثبت شرکت‌ها از سال ۱۳۱۰ بدین سو قوانین بسیار مختصر و پراکنده‌ای به تصویب رسیده که با توجه به قدیمی بودن و عدم جامعیت، نیازمند به‌روزرسانی، اصلاح و تکمیل آنها هستیم. این نیاز به حدی است که اکنون با توجه به پیشرفت فناوری، انجام فرایندهای مرتبط با ثبت شرکت‌ها با شیوه‌های سنتی مندرج در قوانین گذشته امکان پذیر نبوده و عملانی نیز ثبت شرکت‌ها با استفاده از فناوری‌های جدید و به صورت الکترونیک انجام می‌شود. لیکن این امر باید با در نظر گرفتن ضوابط و جزئیات امر در قانون منعکس شود تا رویه‌های شکل گرفته به صورت یکپارچه و ضابطه‌مند عمل کنند. در این راستا ویژگی‌های مختلفی از قبیل سرعت، دقت و توجه به تجمیع اطلاعات مرتبط در زمینه ثبت شرکت و تغییرات آن حائز اهمیت است. لایحه تجارت که در ۲۸ فروردین ۱۴۰۳ به تصویب مجلس رسید، کوشیده بود تا احکامی در این خصوص را در نظر بگیرد؛ با وجود این، کماکان برخی احکام باقی مانده که نیازمند تعیین تکلیف می‌باشد. لذا هدف این گزارش ارائه پیش‌نویسی جهت طی مراحل تقنینی به عنوان قانون ثبت شرکت‌ها و اشخاص حقوقی می‌باشد تا خلأهای قانونی مربوطه بدین نحو مرتفع شوند.

■ شرح / بیان مسئله

بدون تردید تسهیل و توسعه فعالیت‌های تجاری و رفع موانع و چالش‌های این حوزه، یکی از نیازمندی‌های امروز کشور بوده و از ضروری‌ترین ابزارها برای تحقق این مسئله، وجود قوانین و مقررات کارآمد، شفاف و نظام‌مند است تا بتوان با تکیه بر آنها مسائل و چالش‌های گوناگون را برطرف کرد. با این حال، مشاهده می‌شود که قوانین حاکم بر حوزه فعالیت‌های تجاری اعم از قوانین ماهوی تجاری و قوانین مربوط به امور ثبتی در این حوزه، به واسطه قدیمی بودن و عدم روزآمدی، خود به چالش تازه‌ای تبدیل شده‌اند و فقدان یک نظام حقوقی مشخص و معین، موجبات سردرگمی فعالان این حوزه را فراهم کرده است.

نظام حقوقی حاکم بر ثبت شرکت‌های تجاری و نیز مؤسسات غیرتجاری را می‌توان یکی از مصادیق گزاره فوق دانست. قوانین و مقررات مربوط به این حوزه، متعدد، پراکنده، قدیمی و گاهی متعارض با یکدیگر هستند. ذکر نام قوانین و مقرراتی که حاوی احکامی در خصوص چگونگی ثبت شرکت‌های تجاری و مؤسسات غیرتجاری بوده و همچنان دارای اعتبار هستند، فهرستی طولانی را تشکیل می‌دهد که در بخش پیشینه به آن اشاره خواهد شد. همین موضوع سبب شده تا در مورد برخی از این احکام قانونی، به‌ویژه در مواردی که ضمانت اجرای تخلف از آنها در متن قانون یا مقرر نشده است، اختلاف نظرهای زیادی میان صاحب‌نظران وجود داشته باشد.

■ نقطه نظرات / یافته‌های کلیدی

با توجه به موارد بیان شده، ضرورت تهیه و تصویب یک قانون جامع، به‌روز و کارآمد در خصوص نحوه ثبت شرکت‌های تجاری و مؤسسات غیرتجاری بیش از پیش احساس می‌شود. از این رو است که هم در لایحه تجارت که در ۲۸ فروردین ۱۴۰۳ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده و در انتظار بررسی و تأیید شورای نگهبان است و هم در قالب یک لایحه جداگانه با عنوان لایحه ثبت اشخاص حقوقی، پیشنهادهایی برای اصلاح قوانین و مقررات این حوزه ارائه شده که از نظر نگارندگان متن حاضر دور نبوده و در مواردی مورد استفاده قرار گرفته است.

■ پیشنهاد راهکار تقنینی، نظارتی یا سیاستی

از آنجا که قوانین و مقررات حوزه ثبت شرکت‌های تجاری و مؤسسات غیرتجاری پراکنده و غیرمنسجم هستند، اصلاح قانون در این زمینه به‌صورت جزئی و موردی نمی‌تواند صورت بگیرد، لذا اصلاح کلی قانون فوق‌الذکر و نگارش یک قانون جامع در دستور کار قرار گرفته است و در این راستا پیش‌نویسی جهت بررسی و طی مراحل تقنینی به‌عنوان پیش‌نویس قانون ثبت اشخاص حقوقی در این گزارش پیشنهاد شده است.

۱. مقدمه

در خصوص موضوع ثبت شرکت‌ها از سال ۱۳۱۰ بدین سو قوانین بسیار مختصر و پراکنده‌ای به تصویب رسیده که با توجه به قدیمی بودن و عدم جامعیت، نیازمند به‌روزرسانی، اصلاح و تکمیل آنها هستیم. این نیاز به حدی است که اکنون با توجه به پیشرفت فناوری، انجام فرایندهای مرتبط با ثبت شرکت‌ها با شیوه‌های سنتی مندرج در قوانین گذشته امکان پذیر نبوده و عملیات ثبت شرکت‌ها با استفاده از فناوری‌های جدید و به صورت الکترونیک انجام می‌شود. لیکن این امر باید با در نظر گرفتن ضوابط و جزئیات امر در قانون منعکس شود تا رویه‌های شکل گرفته به صورت یکپارچه و ضابطه‌مند عمل کنند. در این راستا ویژگی‌های مختلفی از قبیل سرعت، دقت و توجه به تجمیع اطلاعات مرتبط در زمینه ثبت شرکت و تغییرات آن حائز اهمیت است. لایحه تجارت که در ۲۸ فروردین ۱۴۰۳ به تصویب مجلس رسید، کوشیده بود تا احکامی در این خصوص را در نظر بگیرد؛ با وجود این، کماکان برخی احکام باقی مانده که نیازمند تعیین تکلیف می‌باشد. لذا هدف این گزارش ارائه پیش‌نویسی جهت طی مراحل تقنینی به عنوان قانون ثبت شرکت‌ها و اشخاص حقوقی می‌باشد تا خلأهای قانونی مربوطه بدین نحو مرتفع شوند بدیهی است که قانون ثبت شرکت‌ها اثرات اقتصادی، اجتماعی و حقوقی خاص خود را دارد و چنانچه به نحو صحیح مراحل تقنینی را طی نموده و اجرایی شود منجر به استحکام در تشکیل و ادامه فعالیت شرکت (با مصون ماندن از دعاوی بطلان شرکت) می‌شود و نیز برخی از ملاحظات مرتبط با شرکت نظیر امکان یا عدم امکان برخی از اعمال حقوقی به تناسب نوع شرکت (به عنوان مثال، موضوع تملک اموال غیرمنقول در شرکت‌هایی که سهامداران یا شرکای آن اتباع بیگانه هستند) که در قانون فعلی کاملاً مبهم و موضوع اختلاف قرار گرفته‌اند در این پیش‌نویس تعیین تکلیف شده است. گفتنی است دستگاه اصلی مجری پیش‌نویس در صورت تصویب نهایی در مجلس - سازمان ثبت اسناد و املاک کشور به عنوان مرجع ثبت شرکت‌ها می‌باشد.

۲. پیشینه

۲-۱. سوابق تقنینی به‌همراه آسیب‌شناسی

جدول تحلیل پیشینه تقنینی

ردیف	نام سند (قانون.../تصویب‌نامه.../...)	مرجع تصویب	تاریخ تصویب	شماره ماده/صفحه	نکات برجسته/ نقاط ضعف و قوت/ پیامدهای اجرا
۱	قانون راجع به ثبت شرکت‌ها [۱]	مجلس شورای ملی	۲ خرداد ۱۳۱۰	مواد (۱) تا (۱۲)	احکام مربوط به ثبت شرکت‌ها/ عدم روزآمدی
۲	نظام‌نامه اجرای قانون ثبت شرکت‌ها	وزیر عدلیه	۱۶ خرداد ۱۳۱۰	مواد (۱) تا (۳۴)	احکام مربوط به ثبت شرکت‌ها/ عدم روزآمدی
۳	قانون تجارت [۲]	مجلس شورای ملی	۱۳ خرداد ۱۳۱۱	مواد (۱۹۵) تا (۲۰۱) و (۵۸۳) تا (۵۹۱)	احکام مربوط به ثبت شرکت‌های تجاری/ عدم روزآمدی/ عدم انسجام قوانین

ردیف	نام سند (قانون.../تصویب نامه.../..)	مرجع تصویب	تاریخ تصویب	شماره ماده/صفحه	نکات برجسته/ نقاط ضعف و قوت/ پیامدهای اجرا
۴	مقررات راجع به مواد (۱۹۶ و ۱۹۷ و ۱۹۹) قانون تجارت	وزیر عدلیه	۱۵ خرداد ۱۳۱۱	مواد (۱) تا (۱۰)	احکام مربوط به ثبت شرکت های تجاری / عدم روز آمدی / عدم انسجام قوانین
۵	آیین نامه اصلاحی ثبت تشکیلات و مؤسسات غیر تجاری	وزیر دادگستری	۵ آذر ۱۳۳۷	مواد (۱) تا (۱۴)	احکام مربوط به ثبت شرکت های غیر تجاری / عدم روز آمدی / عدم انسجام قوانین
۶	طرح اصلاحی آیین نامه ثبت شرکتها	وزیر دادگستری	۱۳ شهریور ۱۳۴۰	مواد (۱) تا (۵)	احکام مربوط به ثبت شرکتها / عدم روز آمدی
۷	لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت [۳]	کمیسیون مشترک مجلسین	۲۴ اسفند ۱۳۴۷	مواد (۶) تا (۲۳)	احکام مربوط به ثبت شرکت های سهامی و سایر شرکت های تجاری / عدم روز آمدی / عدم انسجام قوانین
۸	قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران	مجلس شورای اسلامی	۱۳ شهریور ۱۳۷۰	مواد (۲)، (۵۱) و (۵۲)	احکام مربوط به ثبت شرکت های تعاونی / عدم انسجام قوانین
۹	قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران	مجلس شورای اسلامی	۷ شهریور ۱۳۷۲	(۲۲)	احکام مربوط به ثبت شرکتها در مناطق آزاد تجاری / عدم انسجام قوانین
۱۰	ضوابط ثبت شرکتها و مالکیت های صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری - صنعتی جمهوری اسلامی ایران	وزیرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری - صنعتی	۴ اردیبهشت ۱۳۷۴	مواد (۱) تا (۲۲)	احکام مربوط به ثبت شرکتها در مناطق آزاد تجاری / عدم انسجام قوانین
۱۱	قانون اجازه ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت های خارجی	مجلس شورای اسلامی	۲۱ آبان ۱۳۷۶	مواد (۱) تا (۱۰)	احکام مربوط به ثبت شرکت های خارجی / عدم انسجام قوانین
۱۲	آیین نامه اجرایی قانون اجازه ثبت شعبه یا نمایندگی شرکت های خارجی	هیئت وزیران	۱۰ فروردین ۱۳۷۸	مواد (۱۰) تا (۱۰)	احکام مربوط به ثبت شرکت های خارجی / عدم انسجام قوانین
۱۳	اصلاحیه طرح اصلاحی آیین نامه ثبت شرکتها مصوب ۱۳۴۰	رئیس قوه قضائیه	۲۴ اردیبهشت ۱۳۸۶	مواد (۱) تا (۱۰)	احکام مربوط به ثبت شرکتها / عدم روز آمدی و انسجام قوانین
۱۴	قانون اجرای سیاست های کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی	مجلس شورای اسلامی	۸ بهمن ۱۳۸۶	(۶)	احکام مربوط به ثبت شرکت هایی که از سازمان بورس مجوز گرفته اند / عدم انسجام قوانین

۳. پیش نویس اصلاح قانون ثبت شرکتها

پیش نویس اصلاح قانون ثبت شرکتها به شرح زیر قابل پیشنهاد است:
 متن زیر جایگزین **قانون راجع به ثبت شرکتها** مصوب ۲ خرداد ۱۳۱۰ مجلس شورای ملی شده و عنوان قانون مذکور به قانون «ثبت اشخاص حقوقی» اصلاح می شود:

ماده (۱) - در این قانون اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

۱. شرکت: شخص حقوقی است که برای مقاصد تجاری در قالب هر یک از انواع شرکت های تجاری مذکور در قانون تجارت تشکیل می شود.

۲. مؤسسه غیر تجاری: شخص حقوقی است که برای مقاصد غیر تجاری از قبیل امور علمی، ادبی، هنری، خیریه، توسعه اجتماعی، فرهنگی و سیاسی و امثال آن تشکیل می‌شود، بدون آنکه مؤسسان آن قصد انتفاع داشته باشند.
 ۳. شخص حقوقی خصوصی: شامل هر یک از انواع شرکت‌های تجاری، مؤسسات غیر تجاری و گروه اقتصادی با منافع مشترک است.
 ۴. شخص حقوقی عمومی: شامل دولت، وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، شرکت‌های دولتی و مؤسسات عمومی غیر دولتی و نیز مؤسسات خصوصی عهده‌دار مأموریت عمومی هستند.
 ۵. سازمان: سازمان ثبت اسناد و املاک کشور
 ۶. مرجع ثبت: سازمان
 ۷. شناسه ملی: شناسه یکتای اختصاصی که توسط مرجع ثبت به هر شخص حقوقی داخلی اختصاص می‌یابد.
 ۸. شناسه بین‌المللی: شناسه یکتای اختصاصی که بر اساس مقررات بین‌المللی به اشخاص حقوقی تخصیص داده می‌شود.
- ماده (۲) - اشخاص حقوقی خصوصی با ثبت نزد سازمان ثبت اسناد و املاک کشور به‌عنوان مرجع ثبت اشخاص حقوقی که از این پس در این قانون مرجع ثبت نامیده می‌شود، ایجاد و دارای شخصیت حقوقی می‌شوند. تمدید مدت فعالیت شخص حقوقی، در صورتی که برای مدت معین ایجاد شده باشد نیز مشمول حکم این ماده است.
- تبصره «۱» - شعبه شخص حقوقی خصوصی نیز باید در مرجع ثبت به ثبت برسد، در غیر این صورت نمی‌تواند به‌عنوان شعبه آن شخص حقوقی فعالیت کند. شعبه، فاقد شخصیت حقوقی مستقل است و تابع شخص حقوقی و دارای شناسه یکتا و انحصاری خواهد بود.
- تبصره «۲» - چنانچه در سایر قوانین، مرجع دیگری نیز برای ثبت شخص حقوقی تعیین شده باشد، نافی ثبت آن طبق ضوابط این ماده نیست
- تبصره «۳» - دادستان مکلف است؛ رأساً یا به تقاضای مرجع ثبت یا هر ذی‌نفعی از ادامه فعالیت متخلفین از اجرای مفاد این ماده، جلوگیری کند.
- ماده (۳) - نحوه تشکیل، ثبت، تغییر، اداره و انحلال اشخاص حقوقی خصوصی مطابق احکام این قانون است. ثبت اشخاص حقوقی که موضوع فعالیت آنها نامشروع یا مخالف نظم عمومی باشد، ممنوع است.
- ماده (۴) - اشخاص حقوقی می‌توانند دارای کلیه حقوق و تکالیفی باشند که قانون برای اشخاص حقیقی قائل است، مگر حقوق و تکالیفی مانند حقوق و تکالیف ناشی از ابوت و بنوت که انسان حسب طبیعت خویش می‌تواند داشته باشد.
- تبصره - تملک اموال غیر منقول به نام و توسط اشخاص حقوقی صرفاً در صورتی معتبر است که اکثریت شرکا، سهام‌داران و یا مؤسسين شرکت دارای تابعیت ایرانی باشند. در صورتی که در ابتدای ایجاد شخص حقوقی این شرط برقرار بوده و در آینده تغییر کند، مال غیر منقول توسط دادستان محل به فروش رفته و قیمت آن به شخص حقوقی داده می‌شود.
- ماده (۵) - اقامتگاه شخص حقوقی، محل اداره آن است. مقصود از محل اداره، محل استقرار ارکان مدیریتی شخص حقوقی حسب مورد اعم از مجمع عمومی و مدیر یا هیئت‌مدیره یا بالاترین مقام شخص حقوقی است. اقامتگاه مقرر در اساسنامه محل اداره آن محسوب می‌شود مگر خلاف آن ثابت شود. در هر صورت، اگر محل اداره شخص حقوقی در محلی به‌جز اقامتگاه مقرر در اساسنامه باشد، اشخاص ثالث می‌توانند، در مقابل آن شخص، مرکز مندرج در اساسنامه را اقامتگاه آن شخص تلقی کنند.
- ماده (۶) - محل شعبه یا نمایندگی اشخاص حقوقی غیر ایرانی که مطابق احکام قانونی مربوطه مبادرت به ثبت شعبه یا نمایندگی در ایران می‌نمایند؛ در حکم، اقامتگاه آنان محسوب می‌شود.
- ماده (۷) - شخص حقوقی در صورتی که در ایران ثبت شده و مادامی که اقامتگاه آن ایران باشد، ایرانی محسوب می‌شود.
- ماده (۸) - اشخاص حقوقی که در ایران ثبت می‌شوند، نمی‌توانند در اساسنامه اقامتگاه خود را در خارج از قلمرو حاکمیتی جمهوری اسلامی ایران قرار دهند.
- ماده (۹) - اشخاص حقوقی خصوصی که در ایران ثبت نشده‌اند، تابع کشوری محسوب می‌شوند که در آن کشور به ثبت رسیده‌اند.

ماده (۱۰) - مرجع ثبت باید برای کلیه اشخاص حقوقی خصوصی و همچنین شعب و نمایندگی اشخاص حقوقی خارجی ثبت شده در ایران شناسه یکتای ملی اختصاص دهد.

ماده (۱۱) - مرجع ثبت مکلف است ظرف ۳ ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون راساً به کلیه اشخاص حقوقی عمومی و سازمان‌های خصوصی عهده‌دار مأموریت عمومی که تاکنون تشکیل شده‌اند، شناسه یکتای ملی اختصاص دهد و مراتب را کتباً به اشخاص مذکور ابلاغ کند. این مهلت در خصوص شخصیت‌های حقوقی که در آینده به حکم قانون تشکیل خواهند شد، ۳ ماه از زمان تشکیل شخصیت حقوقی خواهد بود تبصره «۱» - بالاترین مقام اشخاص حقوقی موضوع این ماده و یا مدیران عامل و اعضای هیئت‌مدیره آنها، مکلفند در صورت عدم انجام تکلیف فوق از سوی مرجع ثبت، ظرف مدت ۶ ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون یا از زمان ایجاد شخصیت حقوقی در آینده نسبت به دریافت شناسه یکتای ملی از مرجع ثبت اقدام نمایند.

تبصره «۲» - عدم انجام تکلیف مذکور در این ماده و تبصره «۱» آن تخلف اداری محسوب و مجازات آن انفصال موقت از یک ماه تا یک سال برای اشخاص متخلف خواهد بود.

ماده (۱۲) - کلیه اشخاص حقوقی باید در همه اسناد، صورت حساب‌ها، آگهی‌ها، تابلوها و سایر مکتوبات خود، اعم از دست‌نویس، چاپی یا الکترونیک، نام و شناسه ملی خود را درج کنند. تخلف از این حکم مستوجب محکومیت به جزای نقدی درجه ۶ خواهد بود.

ماده (۱۳) - نام‌هایی که استفاده از آنها برخلاف نظم عمومی یا موازین شرعی باشد و نام‌هایی که موهم انتساب شخص حقوقی خصوصی به اشخاص حقوقی عمومی است و نیز نام‌هایی که شخص حقوقی را از سایر اشخاص حقوقی متمایز نسازد یا موجب گمراهی اشخاص ثالث به‌ویژه در خصوص ماهیت و نوع شخص حقوقی گردد برای اشخاص حقوقی خصوصی ممنوع است.

ماده (۱۴) - مرجع ثبت اشخاص حقوقی مکلف است کلیه فرایندها و مراحل ثبت اشخاص حقوقی و تغییرات مربوط به آنها را به صورت الکترونیک انجام دهد و اطلاعات ثبت شده در سامانه الکترونیک خود که صحت، تمامیت، اعتبار و انکارناپذیری آنها را تأمین می‌کند، به صورت برخط و روزآمد نگهداری کند.

ماده (۱۵) - اطلاعات ثبت شده مربوط به اشخاص حقوقی نزد مرجع ثبت، غیر محرمانه محسوب می‌شود و مرجع ثبت باید به صورت برخط، روزآمد و مطمئن تمام اطلاعات اشخاص حقوقی ثبت شده را بلافاصله پس از ثبت، از طریق درگاه الکترونیک خود در دسترس عموم قرار دهد تبصره - اطلاعات غیرقابل انتشار مربوط به اشخاص حقوقی با ملاحظه مصالح عمومی به‌موجب آیین‌نامه‌ای است که ظرف مدت شش ماه پس از ابلاغ این قانون به‌وسیله وزارت دادگستری و با همکاری وزارتخانه‌های صنعت معدن و تجارت، جهاد کشاورزی، امور اقتصادی و دارایی، وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه، مرجع ثبت و سازمان بورس و اوراق بهادار تهیه می‌شود و به تصویب هیئت‌وزیران می‌رسد.

ماده (۱۶) - مراجع قضایی و سایر مراجع ذی‌صلاح باید نسخه‌ای از آرا و تصمیمات قطعی مؤثر بر حقوق اشخاص ثالث در رابطه با اشخاص حقوقی مانند منع معامله، انحلال، توقف، ورشکستگی، بطلان شخص حقوقی یا اقدامات یا تصمیمات و لغو مجوز یا تعلیق فعالیت آن را به صورت الکترونیک و برخط و آنی به مرجع ثبت جهت درج در پایگاه الکترونیک آن مرجع ارسال کنند. در صورت رفع موارد ذکر شده، کلیه اطلاعات راجع به امور مذکور محرمانه محسوب می‌شود و افشاکننده آن به حبس تعزیری درجه هفت محکوم خواهد شد.

ماده (۱۷) - کلیه مراجع و نهاد‌های مرتبط با اشخاص حقوقی از جمله سازمان ثبت احوال و روزنامه رسمی کشور، مراجع قضایی و اداری مکلفند با اتخاذ سازوکارهای فنی و اجرایی لازم نسبت به اتصال، تعامل‌پذیری، پشتیبانی و تبادل برخط اطلاعات بین سامانه الکترونیک خود و سامانه الکترونیک مرجع ثبت اقدام کنند.

ماده (۱۸) - در خصوص اشخاص حقوقی کلیه مواردی که نشر و آگهی آن مطابق قانون یا اساسنامه ضروری است به ترتیب زیر اقدام می‌شود
۱. انتشار و اطلاع‌رسانی به‌ترتیبی که در اساسنامه مقرر شده است،

۲. انتشار در تارنمای اختصاصی شخص حقوقی،

۳. درج در پایگاه الکترونیک مرجع ثبت با رعایت ماده (۱۵) این قانون،

۴. سایر روش‌های انتشار آگهی در مواردی که در قوانین و مقررات به آن تصریح شده است. تبصره- از نظر اجرای این قانون، مفاد و تاریخ آگهی مندرج در پایگاه الکترونیک مرجع ثبت منطوق اعتبار است مگر در مواردی که در قانون به نحو دیگری مقرر شده باشد.

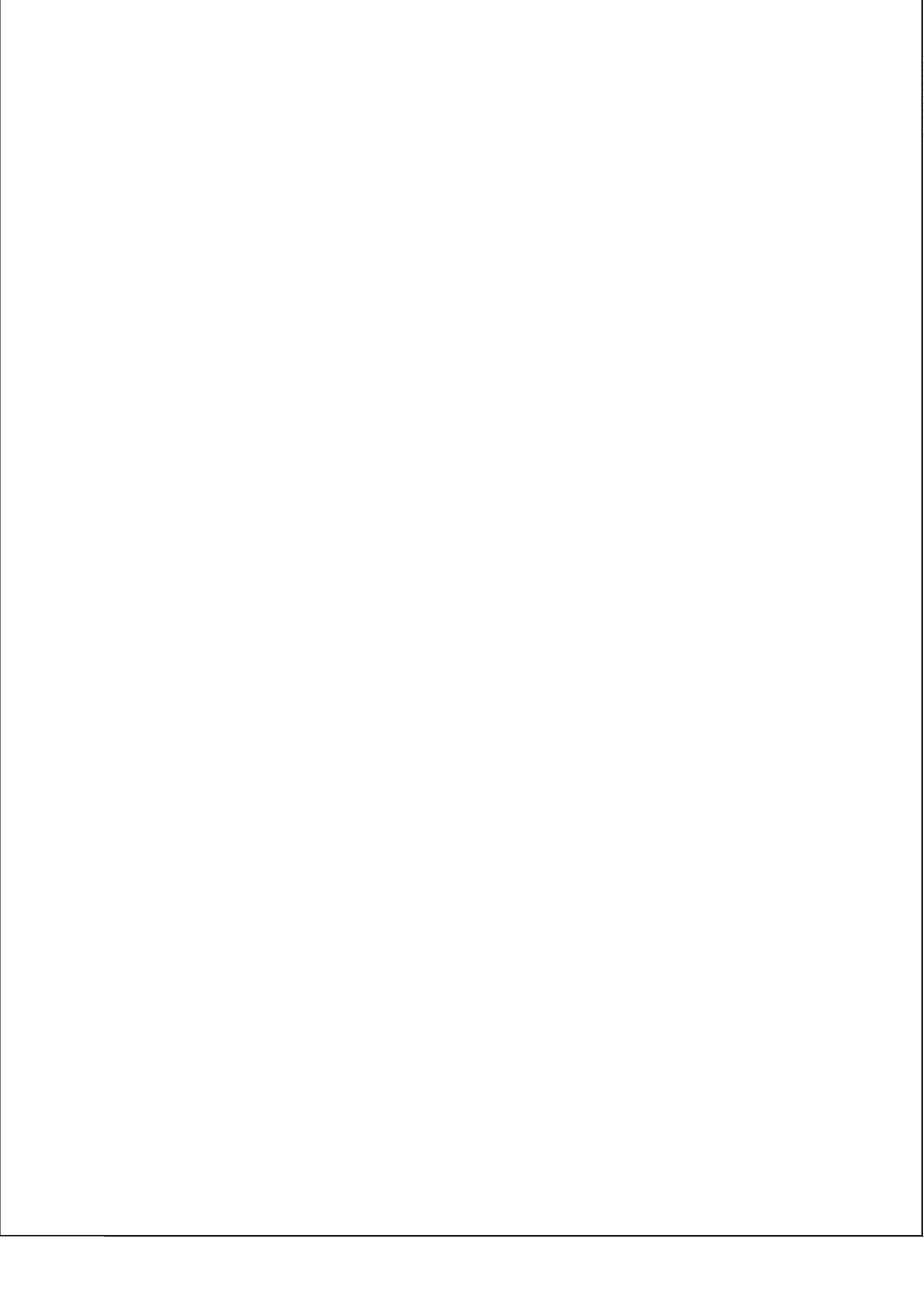
ماده (۱۹)- مسئولیت و اختیار در اداره شخص حقوقی خصوصی پس از قبول سمت مدیریت اصلتاً یا به نمایندگی از طرف شخص حقیقی مدیر و ثبت مراتب در مرجع ثبت آغاز می‌گردد و خاتمه آن حسب مورد با حجر، فوت، انحلال، عزل و استعفا خواهد بود و در مواردی که مدت مدیریت منقضی می‌شود، مسئولیت و اختیار مدیر تا تعیین شخص جایگزین و قبول سمت از جانب وی و ثبت مراتب در مرجع ثبت استمرار می‌یابد تبصره «۱»- استعفا باید به موجب اظهارنامه رسمی به شخص حقوقی ابلاغ شود و پس از ثبت و آگهی در پایگاه الکترونیک مرجع ثبت معتبر است. در صورتی که مدیر یا مدیران شخص حقوقی ظرف یک هفته از وصول اظهارنامه مذکور نسبت به ثبت و آگهی آن اقدام نکنند، مرجع ثبت به درخواست مدیر مستعفی مکلف به ثبت و آگهی آن خواهد بود. ثبت و آگهی استعفا به منزله خاتمه مسئولیت مدیر است.

تبصره «۲»- عزل مدیر با تصویب مرجع انتخاب‌کننده وی و امضای صورت جلسه آن مطابق این قانون یا انتخاب مدیر یا هیئت مدیره جدید و قبول سمت به وسیله آنان و ثبت مراتب در مرجع ثبت محقق می‌شود.

منابع و مآخذ

- [۱] قانون راجع به ثبت شرکت‌ها مصوب ۱۳۱۰/۳/۲.
- [۲] قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱/۲/۱۳.
- [۳] لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷/۱۲/۲۴.

گزیده سیاستی

قوانین مرتبط با ثبت شرکتها و اشخاص حقوقی بسیار قدیمی و پراکنده هستند که با مقتضیات روز و لزوم تسریع و دقت در ثبت اشخاص حقوقی سازگاری ندارند؛ لذا اصلاح قوانین مزبور امری اجتنابناپذیر است و براین اساس، پیش‌نویس طرح اصلاح قانون ثبت شرکتها از سوی مرکز پژوهش‌ها پیشنهاد شده است.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی

تهران، خیابان پاسداران، روبروی پارک نیاوران (ضلع جنوبی، پلاک ۸۰۲)

تلفن: ۷۵۱۸۳۰۰۰ صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۸۵۵ پست الکترونیک: mrc@majles.ir

وبسایت: rc.majles.ir